

בְּקוֹר חוֹלִים

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

בקור חולים

יגלה ויפרסם את מעלת האדם הזוכה לבקר חולים, אשר אין למעלה מזה, ומי שזוכה לקיים מצוה זו, אף פעם לא יצטרך שיבקרו אותו, כי הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותו כל ימי חייו.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

בְּקוֹר חוֹלִים

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוֶה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִמִּצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, כִּי הַחוֹלָה שׁוֹכֵב בַּמֶּטָּה מֵיֵאָשׁ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ סוֹף הָעוֹלָם, וְאִף פֶּעַם כָּבֵר לֹא יִתְרַפֵּא, וְלֹא יֵרֵד מֵהַמֶּטָּה; כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִי שֶׁנִּפְלַל לְמִשְׁכָּב וְנִתּוֹן בְּחֻלָּיו, הוּא נִמְצָא בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וּבְצִמְצוּם הַמַּחֲיִן, וְרַעִים וּמְרִים לוֹ מְאֹד הַחַיִּים, וְהוּא שׁוֹרֵה בְּדִכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת עֲמָקָה, וּכְשֶׁבֵּא אָדָם וּמְבַקֵּר אוֹתוֹ, הוּא כָּבֵר מְחִיָּהוּ, וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֵתוֹ וּמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׂמְחִים אוֹתוֹ, וּמְדַבְּרִים עַל לְבוֹ, אֵין עוֹד מִצְוֶה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה. כִּי זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, עַד כְּדִי כִּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ.): תְּלַמִּיד אֶחָד מִתְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁחָלָה, לֹא נִכְנָסוּ חֲכָמִים לְבַקְרוֹ. וְנִכְנָס רַבִּי עֲקִיבָא לְבַקְרוֹ, וּבִשְׁבִיל שֶׁכִּפְדּוֹ וְרַכְצוֹ לְפָנָיו חָיָה. אָמַר לוֹ: רַבִּי, הַחַיִּיתָנִי. יָצָא רַבִּי עֲקִיבָא וְדָרַשׁ: כָּל מִי שֶׁאֵין מְבַקֵּר חוֹלִים, כְּאִלוֹ שׁוֹפֵף דָּמִים, כִּי אֵתָּא רַב דִּימִי אָמַר: כָּל הַמְּבַקֵּר אֶת

החולה גורם לו שִׁיחִיה, וְכֵן שְׂאִינוּ מִבְּקָר אֶת הַחוֹלָה גּוֹרֵם לוֹ שְׂיָמוֹת; מִכֵּל זֶה לְמִדִּים מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְבִקְר חוֹלִים, כִּי לִפְעָמִים עַל-יְדֵי דְבָר קָטָן מְחִיִּים אֶת הַחוֹלָה. וְלָכֵן אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, כִּי זֶה מִמֶּשׁ מְחִיָּה נִפְשׁוֹת, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אֶת מַעֲלַת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, הֵייתֶם עוֹשִׂים לְעֲצַמְכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ הֵייתֶם מִבְּקָרִים בְּבֵית רְפוּאָה, וּמְטִילִים מִחֲדָר לְחֲדָר, וְשׂוֹאֲלִים בְּשָׁלוֹם הַחוֹלִים, לְפָחוֹת פַּעַם בְּחֹדֶשׁ, וַיֵּשׁ בְּזֶה שְׂתִי מַעֲלוֹת גְּדוּלוֹת: א. בְּשַׁעַה שְׁבָאִים לְבִקְר אֶת הַחוֹלָה, וּמִכֵּל שָׁכֵן שְׂמִדְבָרִים עַל לְבוֹ, וּמְחִזְקִים וּמַעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אוֹתוֹ, מִכְּנִיָּסִים בּוֹ תִקְוָה לְחַיּוֹת, כִּי מִסְכֵּן הוּא חוֹשֵׁב שְׂזֵהוּ זֶה, וְאִף פַּעַם לֹא יוּכַל לְצַאת מִשֵּׁם, כִּי כֵן דְּרָכּוֹ שֶׁל חוֹלָה, שְׁנוּפֵל בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, וְלְבוֹ שְׁבוּר מְאֹד, וּכְשִׁמְדְבָרִים עַל לְבוֹ, וּמְחִזְקִים וּמַעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אוֹתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִכְּנִיָּסִים בּוֹ תִקְוָה, וְנִשְׁתַּנָּה רוּחוֹ לְטוֹבָה. ב. כְּשִׁאֲדָם מִבְּקָר אֶת הַחוֹלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נּוֹפְלוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַעֲקָמוּמִיּוֹת שִׁישׁ בְּלָבוֹ עָלָיו יִתְבָּרַךְ. כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ, שְׁמֵלָאִים קִשְׁיּוֹת וְסִפְקוֹת וְטַעֲנוֹת, כְּבִיכּוֹל, עָלָיו יִתְבָּרַךְ - זֶה מִחֲמַת עֲנִיּוֹת, וְזֶה מִחֲמַת צָרוֹת אַחֲרוֹת, וְכֵל מִי שְׁנִקְלַע לְאִיזוֹ צָרָה, נִתְעַקֵּם לְכָבוֹ בְּעַקְמִיּוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ קִשְׁיּוֹת וְסִפְקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ. אֲכַל כְּשִׁרְוָאָה מִצָּכֶם שֶׁל חוֹלִים, הוּא מְשַׁנֵּה לְגַמְרֵי

בקור חולים

ה

את כל הלך מחשבתו, כי מתחיל לראות, שיש צרות הרבה יותר גדולות מאשר לו, כי רואה חולה המִחְבֵּר לְמַכְשִׁירִים - זה לאינפוזייה, וזה לכלי הנשמה, וזה מקבל מנת דם וכדומה, כל חולה עם המחלה שלו, ואז כבר משתנה דעתו, ויוצא ונותן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, שתהלה לאל, הוא בריא. כי עד שאדם אינו נכנס לבית-חולים, ורואה חולים מסכנים, הוא חושב שהצרה שלו היא הצרה הגדולה ביותר, ותכף-ומיד כשרק רואה חולים שסובלים, הוא כבר נותן תודה להקדוש-ברוך-הוא, ואין לו כבר שום טענות על שום בריה שבעולם. ומכל שכן שאין לו קשיות עליו יתברך. ולכן זהו דבר גדול מאד לעשות לעצמו קביעות פעם בשבוע, או פעם בחודש, ללכת לבקר חולים, אשר זו מצוה גדולה מאד מאד, עד כדי כך, שאמרו חכמינו הקדושים (שם): אמר רב, כל המבקר את החולה נצול מדינה של גיהנום, שנאמר (תהלים מא, א): "אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו הוי"ה", אין דל אלא חולה, שנאמר (ישעיהו לח, יב): "מדלה יבצעני", אי נמי, מן הדין קרא (שמואל-ב' יג, ד): "מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר" וגו', אין רעה אלא גיהנום, שנאמר (משלי טז, ד): "כל פעל הוי"ה למענהו וגם רשע ליום רעה". ואם בקר מה שכרו? כדאמר נצול מדינה של גיהנום, אלא מה שכרו בעולם הזה? (תהלים מא, ב): "הוי"ה ישמרהו

ויחיהו ואשר בארץ, ואל תתנהו בנפש איביו", הוי"ה ישמרהו מיצר הרע, ויחיהו מן היסורין, ואשר בארץ, שיהיו הכל מתכבדין בו. כל-כך חשובה מצוה של בקור חולים. ולכן בני ובנותי היקרים! תעשו כל מיני מאמצים שבעולם לקבל על עצמכם את המצוה היקרה הזו, ועל-ידי-זה אתם ובני ביתכם וילדיכם לא יגיעו למצב כזה, שיצטרכו לבקר אותם. ומה גם שתקחו את שמותיהם של החולים, ותתפללו עליהם, כי זו גמילות החסד הגדולה ביותר, שיכולים לעשות עם חולים - להתפלל עליהם. ולא בחנם שתקנו אנשי כנסת הגדולה להתפלל שלש פעמים ביום בעבור רפואה בכרכת "רפאנו", הן בעבורו ובעבור משפחתו, והן בעבור כלל נשמות ישראל. וזה חסד גדול, שמזכיר בתפלתו את חולי עם ישראל. וחכמינו הקדושים אמרו (בבא קמא צב.): כל המבקש רחמים על חברו, והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה; וזה בדוק ומנסה, מי שמתפלל על חולי ישראל, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא שומר אותו מכל מיני מחלות וחסלות רעים.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר חולה שורה

בחלישות הדעת גדולה, והוא מאד מאד שבור, וזה בטבעו, כי נדמה לו, שאף פעם כבר לא ירד ממטתו, ולכן הוא מצטער ביותר, ושרוי בדכאון עמק, וכשבא אדם לבקר, ומדבר על לבו דברי נחומים והתחזקות, ממש חיים חדשים מכניס בו. וזה עקר שלמות מצות בקור חולים - לדבר על לב החולה, לחזקו ולעודדו, שבקרוב יצא מהצרה שנפל אליה. ובדבר זה מתר אפלו לשנות, כי כל דבור טוב שמדברים על לב החולה, זה ממש הצלת נפשו, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הצער וחלישות הדעת, העקמומיות והפחדים, שעוברים על החולה, כי מי שנופל באיזו מחלה, רחמנא לצלן, ומפל שכן שרופא אליל מיאש אותו, אזי נשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו עולמו חרב בעדו, וכשבא אדם ומבקר אותו, ומדבר על לבו דברי נחומים ומעודדו ומשמחו, וחוזר ומעודדו ומשמחו פעם אחר פעם, בזה הוא ממש מציל את החולה ממות בטוח, כי היאוש שנכנס באדם שובר אותו לגמרי, ומכביד ביותר את חליו, מה שאין כן כשמחזקים ומעודדים ומשמחים את החולה, ומפיתים בו רוח חיים חדשה, בזה מכניסים בו תקוה לחיות, והוא רואה עתיד לפניו. ועליכם לדעת, כי השכינה שורה על החולה, כמאמר ז"ל (שבת יב:): מנין ששכינה סועדת את החולה? שנאמר (תהלים מא, ד): "הוי"ה יסעדנו על ערש דוי", תניא נמי הכי הנכנס לבקר

את החולה, לא יֵשֵׁב לא על גְּבִי מְטָה ולא על גְּבִי כְּסָא, אֶלָּא מתַעֲטֵף וְיוֹשֵׁב לְפָנָיו, מִפְּנֵי שְׂשֻׁכִּינָה לְמַעַלָּה מֵרֵאשׁוֹתָיו שֶׁל חוֹלָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "הַיְי"ה יִסְעֲדֶנּוּ עַל עַרְשׁ דְּוִי"; וְאָמַר רָבָא, אָמַר רַבִּין: מִנִּין שֶׁהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָן אֶת הַחוֹלָה? שֶׁנֶּאֱמַר: "הַיְי"ה יִסְעֲדֶנּוּ עַל עַרְשׁ דְּוִי", נִמְצָא, שֶׁבְּזֶה שְׂמַחֲזִקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת הַחוֹלָה, גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְשֻׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מֵרֵאשׁוֹתָיו שֶׁל הַחוֹלָה, וְזָן אֶת הַחוֹלָה. וְלָכֵן אֲשַׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקִיָּם בְּשִׁלְמוֹת אֶת הַמְצָוָה הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁל בְּקוֹר חוֹלִים, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים לט:): בְּקוֹר חוֹלִים אֵין לָהּ שְׁעוֹר, מֵאִי אֵין לָהּ שְׁעוֹר? סָבַר רַב יוֹסֵף לְמִימַר, אֵין שְׁעוֹר לְמַתָּן שְׂכָרָה, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת חֲשִׁיבוֹת הַמְצָוָה הַזֶּה, הֵיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, כִּי הִיא מְחִיָּה נְפִשׁוֹת, וּמָה גַם שֶׁמִּקְבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. וְהֶעֱקַר רַק לְדַבֵּר עִם הַחוֹלָה דְּבוֹרִים טוֹבִים, דְּבוֹרֵי נַחוּמִים, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשַׁמְחוֹ, וּלְהַבְטִיחַ לוֹ שֶׁיֵּצֵא מִמְצָבוֹ בְּקִרְוֹב, וְתַהֲיֶיהָ לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי רַק אֶת זֶה הוּא רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ, וְאֶפְלוּ שֶׁיִּחְזֹר עַל דְּבוֹרוֹ מֵאָה פְּעָמִים - שֶׁהוּא אָבוּד, וְאֵין לוֹ כֶּבֶד שׁוֹם תְּקוּהָ, אֶל תַּתְיָאֲשׁוּ מִמֶּנּוּ, אֶלָּא תִמְשִׁיכוּ לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְהַכְנִיִס בּוֹ תְּקוּהָ לְחַיּוֹת. וְזוֹ הַטּוֹבָה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁיְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת עִם הַחוֹלָה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת דְּרַבֵּי נֶתָן, פֶּרֶק ל'): בְּקוֹר חוֹלִים מְבִיאִים טוֹבָה לְעוֹלָם.

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר חכמינו הקדושים אמרו (מדרש בראשית, פרשה נג, סימן כו): יפה תפלת החולה לעצמו יותר מכל. ולכן צריכים לחזק ולעודד ולשמח את החולה, ולדבר על לבו, שירגיל את עצמו לדבר אליו יתברך בלשון שרגיל בה, ויבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, כי בזה שאדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא ממשיך על עצמו אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך שמו, כי הדבור שמדברים אליו יתברך, זה הכלי להמשיך על עצמו את זיו שכינת עזו יתברך, ולכן יפה תפלת החולה לעצמו יותר מכל, כי אם החולה מתפלל על עצמו, והוא בלב נשבר גדול מאד, תפלתו מתקבלת בשמים. אבל הוא צריך הרבה התחזקות על דבר זה, לידע כשהוא ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ויבקש ממנו רפואה שלמה, הוא יתברך ימשיך עליו אור עליון ונורא מאד, עד שיבריא לגמרי; כי כשאדם מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, זה עוזר לו להבריא יותר מהכל. וכמוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, הרשאה, הלכה ג, אות ה'): כשאדם זוכר את השם יתברך, ואינו שוכח אותו אפלו שעה קלה, נמצא הוא קרוב להשם יתברך תמיד, והוא שופט את עצמו בכל עת לפניו יתברך.

בעצמו, ואז משפטו יוצא רק מהשם יתברך בעצמו, ובודאי
 נצול מכל המשפטים והיסורים, חס ושלום, ועל זה בקש
 דוד המלך, עליו השלום (תהלים יז, ב): "מִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי
 יצא, עֵינֶיךָ תַחְזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל", כי השם יתברך חנון ורחום
 ומרבה להיטיב, אבל כשאין האדם מתבודד בינו לבין קונו,
 לחשב על דרכיו ולשפט את עצמו על כל דבר, נמצא, שהשם
 יתברך רחוק מבין עיניו, ושוכח, חס ושלום, לפני מי הוא
 עתיד לתן דין וחשבון. וכמו-כן גם השם יתברך, כביכול,
 מתרחק ממנו, חס ושלום, ואזי בעת שמגיע המשפט עליו,
 אזי המשפט מתלבש בשאר דברים, עד שקשה להכיר אותו,
 ומה גם, שמרב צרות ויסורים שסובל מתעקם לבו בקשיות
 ובעקמומיות עליו יתברך, ואז קשה לו מאד מאד כבר לחזר
 אל שרשו, וצריכין אז להביט היטב להפירו יתברך, וכבר
 קשה לו, כי נדמה לו כאלו עזבו הקדוש-ברוך-הוא, חס
 ושלום. ובאמת השם יתברך נמצא תמיד עם כל בר ישראל,
 כי אין בלעדיו יתברך כלל, כי הכל לכל אלקות גמור הוא,
 ובפרט השכינה מצויה אצל החולה, כמאמרם ז"ל (שבת
 יב:): הקדוש-ברוך-הוא זן את החולה, והוא נמצא למעלה
 מראשותיו, ולכן אין עוד דבר יותר חשוב מלחזק ולעודד
 ולשמח את החולה, ולעוררו שיתפלל בעצמו אליו יתברך,
 וישפט את עצמו בינו לבין קונו, וישתדל לקבל על עצמו

לתקן מה שצריך לתקן, ומה שאפשר לתקן, ואז ושב השם ורפא לו; כי באמת אפלו אם אין האדם זוכה לפשפש במעשיו, ולשפט את עצמו מקדם עד שבא עליו הדין, חס ושלו, אזי הוא צריך על-כל-פנים להזהר בנפשו לשוב אז עד המכה, ולהעלות כל היראות הנפולות להשם יתברך, דהינו שיתבונן שאין שום דבר שיוכל לירא ולהפחיד אותו או לעשות בו דין ויסורים, חס ושלו, כי אם על-פי משפט שלמעלה, הינו על-ידי חיות אלקות שנתלבש בזה הדבר, כדי להשפט ממנו, ואז כשמתבונן כל זאת היטב באמת ובתמים, ומפשפש במעשיו, ושופט את עצמו עכשו על-כל-פנים, ושב בתשובה שלמה להשם יתברך, אזי זוכה להעלות כל היראות הנפולות לשרשן, וזוכה לרפואה שלמה ולישועה גדולה, אבל מי יודע אם יזכה להתעורר אז ולשוב באמת, כי לפעמים היסורין מעקמין את לבבו ביותר מהשם יתברך, חס ושלו, כי הם בחינת יראות הנפולות שמשם אחיזת החיצונים, והם מטעין ומעקמין את לבבו יותר, חס ושלו, על-כן טוב לשפט את עצמו קדם שבאין עליו היסורין, כדי שלא יצטרך הדין להלביש את עצמו, חס ושלו, באיזה דין קשה, באיזו מחלה וחולאת, או באיזה משפט עם אדם אלים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מד:): לעולם יקדים אדם תפלה לצרה, שאלמלא הקדים אברהם תפלה לצרה בין

בית-אל ובין העי לא נשתיר משונאיהם של ישראל שריד
 ופליט; כי כשאדם שופט את עצמו בעצמו, אזי המשפט
 הוא רק רחמים וחמלה וחנינה. ולכן צריכים לחזק ולעורר
 מאד מאד את החולה שכבר נחלה, שידבר אליו יתברך,
 ויפרש את שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך, כי יפה
 תפלת החולה לעצמו. וזו המצוה הכי גדולה של בקור חולים
 - לחזק את החולה שיתפלל בעצמו, ואז ימשיך על עצמו
 הארת אור זיו שכינתו יתברך, וזה יביא לו רפואה שלמה.

ד.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר מצות בקור
 חולים זו המצוה הכי גדולה, עד כדי כך שאמרו חכמינו
 הקדושים (סוטה יד.): מאי דכתיב (דברים יג, ג): "אחרי הוי"ה
 אלקיכם תלכו", וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה?
 והלא כבר נאמר (דברים ד, כד): "כי הוי"ה אלקיך אש אכלה
 הוא", אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש-ברוך-הוא וכו',
 הקדוש-ברוך-הוא בקר חולים דכתיב (בראשית יח, א): "וירא
 אליו הוי"ה באלני ממרא", אף אתה בקר חולים. וכן אמרו
 (תנחומא וירא): בשעה שמל אברהם אבינו את עצמו, קרא
 הקדוש-ברוך-הוא את המלאכים ואמר להם: באו ונבקר את

החולה וכו'; למדים מכל זה מעלת בקור חולים, שהקדוש-ברוך הוא בעצמו מבקר את החולה, על אחת כמה וכמה איך שאדם צריך למסור את נפשו בעבור בקור חולים לבקר את החולה, ולדבר על לבו, לחזקו ולעודדו ולשמחו, ולהכניס בו תקנה שלא יתיאש מחייו, כי מי שנחלה, הוא נמצא בסכנה גדולה מאד, שלא יהרהר אחריו יתברך, ויכנסו בו אילו קשיות וספקות עליו יתברך. לכן מצות בקור חולים היא כל-כף חשובה, כדי להחדיר בחולה אמונה פשוטה בו יתברך, ושלא תכנס בו איזו קשיה וספק ספקא אחריו יתברך, וכשאדם חזק באמונה, זה בעצמו תרופתו. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה, כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, כמו שכתוב (דברים כח, נט): "והפלא הוי"ה את מכתך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים", מה הלשון 'ונאמנים'? אלא שהם באים על-ידי פגם אמונה, כי מי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שהקדוש-ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, הוא יכול להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, אבל תכף-ומיד כשמאבד, חס ושלום, את האמונה, על-ידי-זה מרים לו החיים מאד, ונמשך אחר הצרות והיסורים, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו,

וכשבאים לבקרו, ומחזקים ומעודדים אותו בדבורי אמונה
 והשגחה פרטית, על-ידי-זה נמשכת עליו רפואה שלמה.
 ולכן כל מי שבא לבקר את החולה, עליו לדבר עמו רק דבורי
 אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זה ממשיך עליו שכירת עזו
 יתברך. וזה מכניס בו תקווה לחיות, וכך מתרפא, כי מי שאין
 לו אמונה, רחמנא לישזבן, הוא שוכב מיאש מחייו, כי אין
 לו בעבור מה לחיות, כי אין בו שום תקווה. ולכן כל מי שחסר
 באמונה, רחמנא לצלן, חייו אינם חיים, ומר ומרור לו מאד,
 עד שמבקש את נפשו למות. לא-כן מי שמבקר את החולה,
 ומחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, מכניס בו תקווה לחיות
 וזה מביא לו רפואה שלמה. ולכן כל מי שמקיים מצות בקור
 חולים עליו רק לדבר עם החולה דבורים של אמונה והשגחה
 פרטית, וזה יעזר לו להבריא יותר מהר, כי עקר הרפואה זה
 רק על-ידי אמונה, ולכן מי שחזק באמונה, תהיה לו רפואה
 שלמה.

ה.

בני ובנותי היקרים! אף שמצות בקור חולים היא מצוה
 גדולה מאד, עם כל זאת צריכים להיות חכם גדול, ולהבין
 את אשר לפניו, כי הרבה פעמים קשה וכבד לחולה שיאריכו

בבקור אצלו, כי יש אנשים שנכנסים לבקר את החולה וכוונתם לטובה, אבל יוצא מזה רע לחולה, כי לא בכל פעם הוא מוכן לקבל מבקרים, כי פעם מתגבר עליו מאד מאד החלי, וקשה לו הדבור, והוא מתבייש לומר למבקרים שיצאו. לכן המבקר את החולה, צריך שיהיה לו בינה והשכל להבין את אשר לפניו, אם הוא רואה תנועות של אי נעימות בקרב החולה, אזי תכף-ומיד יקום ויצא, ובזה יקים ביותר מצות בקור חולים, יותר מאשר ישב שם כמה שעות, וכיכביד על החולה, כי עקר מצות בקור חולים היא לעזר לחולה ולא להכביד עליו. לכן צריך להיות חכם גדול, כי לא בכל פעם החולה מוכן לקבל מבקרים, כי יש לפעמים כשכבדה עליו המחלה, והוא גונח מיסורים, לא כדאי לעמד לפניו, כי רק מכבידים את חליו יותר ויותר. מה יכולים לעשות בעבורו? רק להתפלל, ולילך אצל צדיק וחכם, ולעורר רחמים עליו, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא קטז): פל מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם, ויבקש עליו רחמים; כי כשרואים שהפאכים והיסורים מכבידים על החולה, אין עצה אחרת, אלא לעורר רחמים רבים עליו, ולא להשאיר שם, ולהכביד עליו חליו. ובזה בעצמו מקימים מצות בקור חולים, שבאו כמה דקות, והחולה ראה את האנשים, והחיו אותו וכבר הלכו, והוא מכיר להם טובה. ואל יקל בעיניכם דבר זה, כי

זה עקר גדול של בקור חולים.

ו.

בני ובנותי היקרים! אמרו חכמינו הקדושים (שבת לב.): אמר רב יצחק בריה דרב יהודה, לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה, שאם חלה, אומרים לו: הבא זכות והפטר. וכתב בטור (יורה דעה, סימן שלה) וכיון שחלה האדם, מצוה על כל אדם לבקרו, שכן מצינו בהקדוש-ברוך-הוא שמבקר חולים, כמו שדרשו (סוטה יד.) בפסוק (בראשית יח, א): "וירא אליו הוי"ה באלני ממרא", מלמד שבא אליו לבקר החולה, ואסמכיה אקרא (שמות יח, כ): "והודעת להם את הדרך ילכו בה", ומצוה גדולה היא לבקר, שמתוך כך יבקש עליו רחמים, ונמצא כאלו מחיה אותו, וגם מתוך שרואהו ומעין בענינו, אם יצטרך לשום דבר ישתדל בו להמציאו לו, ועושה שיכבדו וירבצו לפניו, והקרובים נכנסים מיד לבקרו, והרחוקים אחר שלשה ימים והחברים הקרובים, ואם קפץ עליו החלי, אלו ואלו נכנסים מיד, ואפלו הגדול ילך לבקר הקטן, ואפלו כמה פעמים ביום, ואפלו הוא בן גילו שנוטל אחד מששים מחליו, וכל המוסיף הרי זה משבח, ובלבד שלא יטריח, עין שם. כי מאד מאד צריכים להזהר בדברים

אלו, כי לפעמים אדם רוצה לעזור, והעזר שלו הוא קלוקל גדול. ולכן גם על זה צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, איך לקיים בשלמות מצות בקור חולים. וכן לבקש על החולה, כי זו מצוה גדולה מאד, לבקש רחמים על החולה, ויכלל אותו בין חולי ישראל. וכמאמרם ז"ל (שבת יב:): מי שיש לו חולה בתוך ביתו, צריך שיערבנו בתוך חולי ישראל, ופרש רש"י: שמתוך שכוללן עם האחרים, תפלתו נשמעת בזכותן של רבים; אשרי מי שהולך לבקר חולים ומתפלל עליהם, שבזכות זה יזכה לראות בישועתו ובשמחתו, ואצלו יתברך מאד מאד חשב מי שמבקר חולים ומתפלל בעדם.

תפלה נוראה ונפלאה להחולה

שִׁיבְקֶשׁ עַל נַפְשׁוֹ בְּכָל יוֹם

הַעֲתֵק מִלְּקוּטֵי-תַפְלוֹת, תַּפְּלָה כִּז

רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא "רַפְּאֵנִי יְהוָה
וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשֶׁעָה, כִּי תִהְלֹתִי אִתָּהּ", כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת
מְרִירוֹת לִבִּי, אֶת מְרִירוֹת מַכּוֹתֵי הָאֲנוּשׁוֹת, אֶת מְרִירוֹת נַפְשִׁי
הָאֲמֻלָּה, כִּי נַפְשִׁי מְרָה לִי מְאֹד, וְאֵל מָה אֲדַמָּה וְאֲמַשִּׁיל
מְרִירוֹתֵי, מֵר מַמּוֹת, מֵר מִלְעָנָה וְרֹאשׁ, מֵר מִכָּל מְרִירוֹת
שְׂבַעֵעוֹלָם. וְאַתָּה יָדַעְתָּ רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁר לְפִי עֲצָם חֲלָשׁוֹת
נַפְשִׁי, לְפִי עֲצָם וְרַבּוּי הַחֹלְאוֹת וְהַמְכַאוֹכִים הָרָעִים וְהַמְרִים
וְהַפְּגָמִים הָעֲצוּמִים שֶׁהִטְלִיתִי בְּנַפְשִׁי, עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים,
אֵין שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם שֶׁתּוּכַל לְהוֹעִיל לִי, וְאַפְלוּ אִם תִּמְצָא
בְּרַחֲמֶיךָ אֵיזָה רְפוּאָה שְׂיוֹעִיל לִי, אִי אֶפְשָׁר לִי לְסַבֵּל מְרִירוֹת
הָרְפוּאָה לְפִי מַכּוֹתֵי הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִי לְסַבֵּל
מְרִירוֹת הָרְפוּאָה וְהַתְּשׁוּבָה שְׂצָרִיכִים לְסַבֵּל לְתַקֵּן פְּגַם הַרְהוּר
אֶחָד, מִכָּל שְׁכֵן הַרְהוּרִים וּפְגָמִים וְחֲטָאִים רַבִּים וְעֲצוּמִים
כְּאֵלֶּה. וְאִם אֲמַרְתִּי לְסַפֵּר אֶפְס קָצָה מֵהַפְּגָמִים שֶׁל יוֹם
אֶחָד, יִכְלֶה הַזְּמַן, אֶפְלוּ הַפְּגָמִים שֶׁל הַיּוֹם, שְׁנַקְרָא אֲצִלְנוּ
טוֹב קָצַת, גַּם-בֵּן אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וּלְהַעֲרִיף הַפְּגָמִים שֶׁבְּכָל
עַת וּבְכָל שְׁעָה, מִכָּל שְׁכֵן הַיָּמִים הָרָעִים שֶׁהִיָּה לִי. אוּי, אוּי

בקור חולים

יט

ואבוי, אוי אוי, ומר, מה אמר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמים יגיע, כאב נשמתתי מי יוכל לשער.

רבנו של עולם, אתה ידעת ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל חטאתי כאשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט, גם-כן אי אפשר לי לסבל כלל, כי לפי עצם רבוי המרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חליי נפשי, אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חטאי ועוונותי ופשעי המרבים, כי "אתה חשקת נפשי משחת בלי", והשלת אחרי גוף כל חטאתי, ולא הלבשת את השלום והרפואה שלי, כי אם במרירות מעט דמעט, כפי יכולתי. ואף-על-פי-כן גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם חליי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתי, אי אפשר לי לסבל שום מרירות כלל.

ועל זאת באתי להפיל תחנותי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. "גדל העצה ורב העלילה", עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואין דבר נמנע ממך, הן "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ואתה רופא נאמן

ורחמן אמת, ובידך הכל, "ובידך כח וגבורה ובידך לגדל
 ולחזק לכל", ומי יאמר לך מה תעשה, על-כן "על משמרת
 אעמדה", ואזעק ואשוע ואצעק אליך תמיד עד שתחנני,
 ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיה את עץ החיים
 להמתיק ולבטל מרירות המים הרעים, ותסיר ממני כל מיני
 מרירות ברחמיה, ותתן לי כח וגבורה והתחזקות לסבל ולקבל
 עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח לסבל בשביל רפואתי,
 ותמעט בחסדך את המרירות של רפואתי בתכלית המעוט,
 ותמהר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת
 הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה מגדיל
 עמי בכל עת ובכל שעה בלי שעור וערך ומספר, על-כן אני
 משליך יהבי עליך לבד, שתרחם עלי, ותגן בעדי, ותפרס עלי
 את סכת שלומך, ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי
 נפשי וגופי, ותקים בי מקרא שכתוב: "בורא ניב שפתים,
 שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו".

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלֵהצֻלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵךְ הַיָּמִים וְהַצֶּפֶן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כג

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוקך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי' ה' בְּלִי עוֹן יְרוּצוֹן וּכְוֹנֵנו עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָה יי' אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאֵתָה יי' תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךְ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב אֵל תִּהְרַגֶּם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּנוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דַּבֵּר שִׁפְתֵימוֹ וּלְכָדוֹ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִפִּכַחֵשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ וְאִנְמוּ וְיַדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכַל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוֹתָיו לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלֵי-אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוּלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרוּ מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוּרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךְ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךְ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצִיצֵיךָ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל רְגִזָּה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיֵת כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

ב. באמרך "אל אלהים" תכוון המילוי כזה: אלי"ף למ"ד אלי"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

כה

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אשר בחר בו: כו שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם בחד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים וירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם ככינו בזכרנו את ציון: ב על ערכים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר סיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פדנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מזהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פדנס יום

101x12 ש"ח

פדנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקר צהריים וערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב. והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

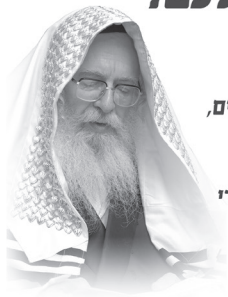

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות
סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו 'לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

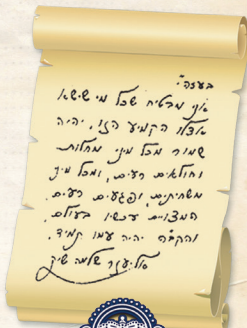
www.breslevcity.co.il/הקמיע

**המקור
זהה
מזויפים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפך כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז, רטוב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666